

پارلمان

گزارش اقدامات نظارتی مجلس از سوی معاونت نظارتی منتشر شد

وزیر راه و شهر سازی رکورددار پاسخ به سوالات نمایندگان

نمایندگان مجلس در ۱۱ ماه گذشته ۸۳۴ سوال از وزیران پرسیدند، سه وزیر را استیضاح کردند، به ۱۶ وزیر از ۱۷ وزیر پیشنهادهای رئیس‌جمهور رأی اعتماد دادند و دوهزار و ۴۴۶ تذکر کتبی نیز به‌مسئولان اجرایی دادند.

حسین مظفر، معاون نظرات مجلس در جلسه امروز خانه ملت گزارش اقدامات نظارتی مجلس شورای اسلامی در اجلاسسه‌دوم دور دهم مجلس از هفتم خرداد ۹۶ تا ۱۵ اردیبهشت ۹۷ رافراشت کرد.

به گزارش ایرنا، نمایندگان در اجلاس دوم این دوره مجلس، تعداد ۸۳۴ سوال از وزیران مطرح کردند که

هیات‌رییسه این سوال‌ها را به کمیسیون‌های تخصصی ارجاع داد، از این تعداد سوال ۱۰۵ سوال به علت انصراف، ا قناع و تغییر وزیر مربوطه مخومه یا به صورت تعلیق در آمده و ۷۲۹ سوال باقی‌مانده نیز در کمیسیون‌های تخصصی در مراحل رسیدگی قرار گرفته‌است.

همچنین ۳۹ سوال در صحن مطرح شده که از این تعداد در ۳۳ مورد نمایندگان از پاسخ‌های وزیر قانع شدند و ۶ سوال نیز منجر به عدم ا قناع و دریافت کارت زرد وزیر مربوطه شده است. براساس این گزارش از کل سوال‌های مطرح شده، ۱۰۳ سوال مربوط به وزیر راه و شهرسازی و ۱۳۰ سوال نیز مربوط به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی از وزیران جهاد کشاورزی و نیرو بوده‌است. طبق گزارش معاونت نظرات مجلس، این آمارها نشان می‌دهد که در مقایسه با سال اول مجلس دهم، تعداد سوال‌های نمایندگان از وزیران ۷۳ درصد رشد داشته است. همچنین نمایندگان در این مدت دو هزار و ۴۴۶ تذکر کتبی به مسئولان اداره‌اند که در مقایسه با اجلاسسه اول به میزان ۹ درصد کاهش و نسبت به دوره مشابه در مجلس نهم ۴۴ درصد کاهش داشته‌است.

از اینن تعداد بیشترین تذکر‌های کتبی به وزیر‌راه و شهرسازی با محور جاده‌های شهری و روستایی بوده و پس از آن بیشترین تذکر کتبی مربوط به وزیر جهاد کشاورزی با محور خرید تضمینی محصولات کشاورزی است.

همچنین نمایندگان در سال دوم کاری مجلس دهم، هزار و ۱۵ تذکر شفاهی به مسئولان اجرایی داده‌اند که میزان این تذکرها نسبت به سال اول مجلس دهم ۱۱ درصد افزایش داشته‌است. در این مدت دو هزار و ۶۰۸ شکایت نیز به کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شده است. براساس گزارش معاونت نظرات مجلس در روزهای پایانی سال ۱۳۹۶ جلسه نقر از وزیران دولت دوازدهم استیضاح شدند که مجلس به هر سه وزیر مجدد رأی اعتماد داد. براساس گزارش معاونت نظرات مجلس خبر آنلاین نوشته است «کمیسیون‌های فعال مجلس در نظارت بر عملکرد دستگه‌هایی اجرایی و اجرای احکام قوانین عبر تدارت از: کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی و نظارت بر اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی، کمیسیون‌های امنیت ملی و سیاست خارجی، برنامه و بودجه، عمران، انرژی، شوراها و امور داخلی، صنایع و معادن و اقتصادی».

همچنین نمایندگان فعال مجلس در حوزه‌های مختلف نیز از این قرارند: نمایندگان فعال در امر نظارت بر تهیه و تصویب آیین‌نامه‌های اجرایی و مقررات و نظارت بر اجرای قوانین: «عاسعلی پوربافرانی،حسینعلی حاجی دلیگانی» نمایندگان فعال در استفاده از احکام سیاست‌های کلی نظام: «فلامرضا باجگرکدون، احمد مازنی، حسینعلی حاجی دلیگانی» نمایندگان فعال در استفاده از گزارش‌های تحلیلی اجرایی بوده: «فلامعلی جعفرزاده ایمین‌آبادی» نمایندگان فعال در نظارت بر مجامع، هیات‌ها و شوراها ملی و استانی عبارت تدارت از: «محمدرضا تابش، الیاس خضرتی، محمود شکری، علی‌اکبر کریمی، محمد حسینی، سیدمحمد مقدسی، محمدعلی کیخا، رضا کریمی، حمیدرضا فولادگر، محمد عزیزی، احمد علیرضایی، قاسم احمدی لاریکی، احمد مازنی، احمد سالک کاشانی، محمدعلی و کیلی، محمدآشوری تازیانی، سیداحسان قاضی‌زاده هاشمی، غلامرضا کاتب، خدیجه ربیعی، پروانه سلحشوری، طلیه ساووشی و فریده اولاد قباد که به صورت بسیار فعال در تمامی جلسات تشکیل شده بدون غیبت شرکت کرده‌اند و گزارش جلسات را نیز به‌صورت منظم به معاونت نظارت‌ارایه کرده‌اند.»

خبر

نامه جمعی از فعالان سیاسی به رییس دولت اصلاحات

جمعی از فعالان سیاسی با انتشار نامه‌ای خاطر نشان کردند که باید به شورای عالی اصلاح‌طلبان ماموریت داده شود تا زمینه را برای شکل‌گیری نهاد ملی اصلاحات به عنوان یک سامانه سیاسی وحدت‌بخش میان اصلاح‌طلبان فراهم آورد. در این نامه که خطاب به سید محمد خاتمی نوشته شده، آمده است: راهکار تشکیل شورای مشورتی اصلاحات و سپس شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان به خصوص برای عبور از بحران و گذار از شرایط دشوار و امنیتی سال‌های پسا ۸۸، راهکاری کارآمد و گامی به جلو بود؛ گامی که نتایج مثبت آن در چند انتخابات اخیر مشاهده شد. اما بروز اختلافات و مشکلات جدی در شیوه تهیه فهرست نامزدهای انتخاباتی در انتخابات پنجمین دوره شوراهای شهر نشان داد که عملکرد این شورا و ساختار و ترکیب آن دچار ضعف‌ها و نقایص جدی است که در صورت بی‌توجهی به اینها این می‌رود که حتی نام و اعتبار جناحی‌های نیز دیگر برای جذب آرای مردم موثر نیفتد. بنابراین انتظار می‌رفت که در فرصت کافی باقی‌مانده تا انتخابات ۱۳۹۸ و ۱۴۰۰، این نقایص با همداف افزایش فرایمی. کارایی و دموکراتیک‌تر کردن این نهاد و تقویت رویکرد جبهه‌ای آن مرتف شود، اما شورویخانهٔ اخباری که شنیده می‌شود حاکی از حکایت‌دیگری است؛ ایستنا

سیاست

گزارش

مرجان زهرانی

پارک طالقانی، ورزشگاه شهید شیرودی، ضلع شمالی مجلس شورای اسلامی، ورزشگاه تختی، ورزشگاه شهید معتمدی، بوستان ولایت، باغ هنرمندان، بوستان شهر، ورزشگاه آزادی، ورزشگاه شهید دستگردی، بوستان گفت‌وگو و پارک پردیسان از خردادامسال تنها یک بوستان، پارک یا ورزشگاه ساسده یا کارگردی که وجه تسمیه آنهاست، نیستند. این ۱۲ نقطه در تهران قرار است از این پس شاهد حضور مردم معترض باشند. کسانی که نسبت به هر چیز از گرانی تخم‌مرغ گرفته تا یک مصوبه آموزشی در مجلس اعتراض دارند قرار است در یکی از این ۱۲ نقطه تهران گرد هم آیند، احتمالا شعار دهند، پلاکارد به دست گیرند و شاید هم توانستند سهولند یا مسئولان مربوطه را به میدان اعتراض بکشانند و بازخواست‌کنند.

با این حال باید در استفاده از لفظ «مردم معترض» در مورد این مصوبه محتاط بود. چرا که در عین حال که مصوبه اخیر دولت دوازدهم بدون وجه و به جلو در جهت به رسمیت شناختن «اعتراض» است اما کمی‌ها و کاستنی‌هایی نیز دارد که در جلسه پرسش و پاسخ روز سه‌شنبه اسماعیل جباززاده، معاون سیاسی وزارت کشور با خبرنگاران به برخی از آنها پاسخ داده‌شود.

اما از زمان طرح این لایحه تا زمان تبدیل آن به مصوبه برای فرستادن به مجلس انتقاداتی و البته ایهاماتی نسبت به انتخاب مکان‌هایی برای اعتراض مطرح بود. «پیگرد قانونی» از جمله مهم‌ترین دغدغه منتقدان این طرح بود. آنها بر این باور بودند که این لایحه هیچ تضمینی به دنبال ندارد که پس از اتمام تجمع افراد شرکت‌کننده یا دست کم رهبران اعتراض تحت پیگرد قانونی قرار نگیرند.

موضوع دیگر بحث اخذ مجوز بود. برخی حقوق‌دانان در مواجهه با این مصوبه دولت اظهار کردند که بحث اصلی تبعیه مکان‌هایی خاص برای تجمع نبوده و آنچه روند بروز اعتراضات مرمی را کند و آهکند و این راه را صعب‌العبور می‌کند، فرآیند اخذ مجوز است. فرآیندی که بعضا به سختی به نتیجه می‌رسد. بنابراین از منظر این افراد، آنچه نسبت به تبعیه مکان‌هایی برای اعتراض اهمیت بیشتری دارد تسهیل فرآیند اخذ مجوز است. همچنین گروهی معتقدند که اگر مکانی خاص برای تجمع تبعیه می‌شود دست کم در این مکان‌ها نباید به دنبال مجوز بود. مورد بعدی تا دیده انگاشتن اصناف و تشکل‌ها و در مرتبه بعدی اشخاص است. در واقع بر اساس قوانین موجود تنها احزاب و گروه‌های سیاسی هستند که می‌توانند برای در خواست مجوز اقدام کرده و در یکی از این مکان‌ها گردهم جمع شوند. همچنین اشخاص به هیچ‌وجه قادر نیستند که برای اعتراض به موضوعی تعهدات لازم برای وزارت کشور را فراهم آورند. این موضوعات در نشست خبری ظهر سه‌شنبه با معاون سیاسی وزارت کشور مطرح و در مورد آنها توضیح داده‌شود.

رؤند در خواست مجوز و ویژگی‌های محل‌های اعتراض چیست؟

■ **بر اساس اصل ۲۷ قانون اساسی جمعی که بدون حمل سلاح بوده و مغایر با مبانی اسلام نباشد آزاد است. با استناد به این ماده از قانون اساسی و با توجه به اینکه اکنون دولت مکان‌های ویژه‌ای برای اعتراضات در نظر گرفته است آیا این امکان وجود ندارد که برای اعتراض دست‌کم در این مکان‌ها نیازی به اخذ مجوز نباشد؟ تعیین این مکان‌ها به معنی غیر قانونی بودن اعتراض در سایر مکان‌هاست؟**

تعیین مکانی خاص برای اعتراض در جهت تسهیل و جمع‌شدن قانونی بوده است. ما همه‌جا از لنظ قانونی استفاده کرده‌ایم چرا که نمی‌شود برای تجمعی غیرقانونی مکان در نظر گرفت. تا به امروز همه مسیر قانونی اخذ مجوز وجود داشته است که باید نهایتا تا سه روز کاری بررسی شده و نتیجه به متقاضی اعلام

امیر جدیدی اعتماد

شرایط تجمع در اماکن اعتراضی تعیین شده‌اعلام شد

اصناف و اشخاص بدون جای اعتراض

معاون سیاسی وزارت کشور، دبیران احزاب متقاضی باید تقاضای خود را با تکمیل کار برگ حداقل سه روز قبل به وزارت کشور اعلام کنند و بگویند زمان یک مکان کجا خواهد بود و اسامی سخنران را نیز اعلام کنند و موضوع را بگویند. فرمانداری‌ها باید بلافاصله با استانداری ابلاغ کنند و استانداری‌ها همراه با نقطه نظرات خود این درخواست را به کمیسیون ۱۰ احزاب مجلس اعلام کنند. در قوانین داریم که تجمعات را استانداری‌ها با اختیاراتی که کمیسیون ماده ۱۰ به آنها تفویض کرده تسلیم‌گیری کنند. دبیرخانه کمیسیون مکلف است جلسه فوق‌العاده تشکیل دهد که در این جلسه حکماتری کل دوازده ساعت است. نسبت به تقاضا عمل کنند. از لحظه ثبت تقاضا در دفتر تحقق و اجرا وجود ندارد به فاصله کمی بتوان به خواسته معترضان رسیدگی کرد.

■ **چه تضمینی وجود دارد که افراد شرکت‌کننده در اعتراض بعد از اتمام تجمع از طریق تصاویر تحت پیگرد قانونی قرار نگیرند؟**

مردم صدور، مجوز تجمع می‌تواند برای چند حزب به صورت هم‌زمان باشد ولی نمی‌شود هم‌زمان در یک مکان برای چند حزب صادر کرد. در ماده یازده آیین‌نامه مسوول تامین امنیت تجمعات قانونی

معاون سیاسی وزارت کشور در پاسخ به «اعتماد»:

اجازه آشوب نمی‌دهیم

امکان تجمع در مکان‌هایی غیر از اماکن دوازده‌گانه وجود دارد

شود. برای مثال در سه ماه گذشته همکاران ما در دفتر سیاسی به بیش از ۴۰ حزب و تشکل اجازه تجمع داده‌اند. البته باید به این نکته نیز اشاره کرد که تعیین مکان‌های مشخص به این معنا نیست که امکان تجمع در مکانی دیگر وجود ندارد و تعیین مکان برای تسهیل کار است. اگر حزب یا گروهی درخواست مجوز برای تجمع در محل یا مکانی دیگر بدهد بررسی می‌شود و در صورتی که محل با موضوع تناسب داشته باشد، مجوز داده می‌شود. بر اساس روند قانونی تصمیم نهایی با شورای تامین است.

باشگاه اصلاح‌طلبی

موسوی لاری در مورد تصویب طرح پارلمان اصلاحات

نهاد بالادستی شورای سیاستگذاری

«پارلمان اصلاحات»؛ این ایده‌ای که اصلاح‌طلبان چند سالی است برای ساماندهی امور سیاسی و جناحی خود درصدد اجرای آن هستند. هر چند شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان در حال حاضر مسوولیت این مهم را بر عهده دارد اما برای بالا بردن ضرب اتحاد و انسجام سازمان‌های سیاسی رفورمیست‌های ایران قرار است پارلمان اصلاحات، فصل‌الخطاب اصلاح‌طلبان باشد. این همان چیزی است که عبدالواحد موسوی لاری از آن خبر داده و گفته است که پارلمان اصلاحات قرار است نهاد بالادستی شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان باشد. موسوی لاری درباره طرح پارلمان اصلاحات که اخیرا در شورای هماهنگی جبهه اصلاحات به تصویب رسید به تسنیم گفت: «این پارلمان در حقیقت تشکیلاتی است که بعد از شکل‌گیری شورای سیاستگذاری به عنوان نهاد بالادستی شورا کارش را شروع می‌کند.» او همچنین درباره احتمال تغییر در ساختار شورای سیاستگذاری تاکید کرد: «ممکن است برخی تغییرات حاصل و به‌عضای شورای سیاستگذاری اضافه شود.» سیدمحمد خاتمی نیز طبق گفته محسن رحامی، گزارش‌های مربوط به این ایده را شنیده و تصمیم‌گیری در مورد پارلمان اصلاحات را به اصلاح‌طلبان واگذار کرده است. حال تصمیم‌گیری به عهده اصلاح‌طلبان است کارآمدترین مکانیزم و کاربوزه را برای پارلمان اصلاحات انتخاب کنند تا حرکات ناهماهنگ و واگرای برخی گروه‌ها در ایام انتخابات کمتر شود.

درباره شیوه سازماندهی در قالب پارلمان اصلاحات هنوز نظر واحدی وجود ندارد اما فعالان سیاسی اصلاح‌طلبی ایده‌های خود را در این زمینه بیان کردند. حسن رسولی، عضو شورای شهر پنجم معتقد است که با توجه به گسترد اجتماعی، قومی، نسلی و جنسیتی اصلاحات باید این پارلمان مدلی از پایین به بالا ایجاد کند. او تاکید کرد: «لایه پارلمان اصلاحات عبارت بود از اینکه جریان اصلاحات با توجه به گستره اجتماعی خود در شهرستان، استان‌ها، مناطق مختلف کشور و در بین اقشار و گروه‌های مختلف قومی، نسلی و جنسی این سامانه را از پایین به بالا شکل دهد و به همین دلیل نیز تمام پارلمان به خود گرفت. در تبادل نظرهای بعدی این ایده در مقایسه با شورای عالی سیاستگذاری مورد اجرا و عمل قرار نگیرد. در سال ۹۷ و برای کسب آمادگی جهت حضور موثر در انتخابات سال ۹۸ مجلس مجددا نیازمند به سازوکار انسجام بخش هستیم و از همین رو مجددا بحث پارلمان اصلاحات در برخی از محافل سیاسی و توسط برخی از چهره‌های سیاسی مطرح شده است. تا جایی که می‌دانم اکثریت اصلاح‌طلبان با توجه به نتایج مثبتی که از شورای عالی سیاستگذاری در سه پروژه انتخاباتی اخیر جریان اصلاحات معتقد به تداوم همین شیوه‌کار هستند»

محمد عطریانفر نیز مهم‌ترین کاربوزهٔ پارلمان اصلاحات را همسوسازی نهادها، مجامع، گروه‌ها و احزاب اصلاح‌طلب دانسته و اظهار کرد: «به دلیل اینکه تشکیلات اصلاح‌طلبان اعم از شورای هماهنگی، شورای عالی سیاستگذاری و حتی برخی مجامع فردی باید هر چه بیشتر همسو و هماهنگ باشند و در بزنگاه‌های انتخاباتی صدای واحدی از درگاه اصلاح‌طلبان شنیده شود تصمیم بر این است که این مجموعه‌ها در قالب مجمع ملی اصلاح‌طلبان یکپارچه شود.»

حسین مرعشی، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران و پارلمان اصلاحات به عنوان جمعی از احزاب و شخصیت‌های ملی و استانی یاد کرده و تصریح کرد: «ما یک نهاد قدیمی داریم به نام جبهه اصلاحات که متشکل از ۲۵ حزب و گروه است و هم یک نهاد جدید و موخر به نام شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان داریم که دو دوره را با موفقیت پشت سر گذاشته است. در کنار این نهادها در آینده هم می‌توانیم یک نهاد فراگیرتر و جدیدی داشته باشیم که می‌تواند اسمش مجمع ملی یا پارلمان اصلاحات باشد؛ جمعی که هم احزاب و هم شخصیت‌های ملی و استانی در آن حضور داشته‌باشند.»

عبدالله ناصری، فعال سیاسی اصلاحات از نظرات مختلفی که در باب الگوی فعالیت و کاربوزه پارلمان اصلاحات وجود دارد، چنین گفت: «بعضی از دوستان در احزاب عضو شوروی هماهنگی دنبال این هستند که پارلمان اصلاحات جایگزین شورای عالی ائتلاف شود اما شورای عالی ائتلاف یک کارکرد اجرایی آیین‌نامه و تغییراتی که در ترکیب جمعیتی‌اش در حال ایجاد است حتما ماندگار و همیشگی می‌شود. این نهاد حتما مرجع رسمی برای انتخابات پیش رو در انتخابات‌های بعدی است. به هر ترتیب در صورت اتفاق نظر جبهه اصلاحات این نهاد به عنوان یک نهاد نظارتی و ردیاب در نظر گرفته می‌شود و عملکرد شورای عالی ائتلاف یعنی آن کارکرد اجرایی در امر انتخاباتی‌ها مورد دیگر را نخواهد داشت.» هر چه هست با وجود نظرات مختلف تنها یکی از پیشنهادات که کارآمدی خود را در حل چالش‌های تشکیلاتی اصلاح‌طلبان اثبات کند، باید به مرحله عمل دربیاید تا در ادوار انتخابات آتی دیگر شاهد لیست‌های موازی، اقدامات واگرا و متفرق در جریان اصلاحات نباشیم.

امروز در شهرهای بزرگ دنیا و ایران کل شهر تحت نظر پوشش تصویری است و خیلی از متخلفان توسط همین ماینوتورینگ پیدا می‌شوند. اینکه بگوییم این مکان‌ها برای آن تعیین شده که تصاویر گرفته شود، غیرمنصفانه است. اگر بنا به این باشد که هر کس از منزل بیرون می‌آید، تحت نظر این دوربین‌ها است. اگر کسی رفتار قانونی داشته باشد پیگردی در کار نخواهد بود.

■ **با توجه به تاکید بر اخذ مجوز از سوی احزاب تکلیف اتحادیه‌ها و تشکل‌های صنفی، انجمن‌ها و جمعیت‌هایی از این دست برای استفاده از مکان‌های اعتراض چیست؟**

همین‌جا از فرصت استفاده می‌کنم و نمایندگان مجلس را خطاب قرار می‌دهم. ما مهم مکتوب تقاضا کردیم هم با تعدادی از نمایندگان دیدار داشتیم که برخی از آنها طرحی را در این زمینه آماده سهولند. هنگام تصویب قانون احزاب و تشکل‌های سیاسی سال ۹۴ در مجلس پیشنهادهای مطرح شد تا عبارت صنف و اتحادیه‌ها از این قانون حذف شود. تا قبل از سال ۹۴، کمیسیون ماده ۱۰ احزاب ن‌تنتها متولی و مسوول مجوز دادن به گروه‌های سیاسی بود بلکه متولی این امر در مورد تشکل‌های صنفی، کانون‌ها و تشکل‌های غیر سیاسی هم وزارت کشور محسوب می‌شد. در قانون جدید عبارت صنفی را حذف کردند و به دستگاه دیگری هم واگذار نکردند ولی با وجود این برای رعایت حال صنف مختلف، تشکل‌های غیر سیاسی و اتحادیه‌ها که تعداد آنها شاید نزدیک به ۶۰۰ تا ۷۰۰ تشکل است ما هنوز خودمان را مسوول می‌دانیم و امیدوار هستیم با اصلاح قانون احزاب عبارت اتحادیه‌های صنفی هم افزوده‌شود.

■ **آ با اتحادیه‌های صنفی تا پیش از اصلاح قانون باید برای درخواست مجوز از طریق احزاب اقدام کنند؟**

ما دوست نداریم که مردم را برای حل مشکلات سراغ دیگران بفرستیم. فعلا به وزارت کشور درخواست دهنده‌م کم‌کم می‌کنیم.

■ **در چنین شرایطی تکلیف اشخاص یا افرادی که در اتحاد به صنفی جای نمی‌گیرند، چیست؛ برای مثال تجمع مالباختگان موسسات مالی و اعتباری…؟**

اشخاص نمی‌توانند در قبال رعایت اصول و رفتار دیگران به وزارت کشور تعهدات لازم را بدهند. ما فعلا از تشکل سیاسی و حزب صحبت می‌کنیم که تعریف‌اشده و شناخته‌شده‌اند. است. اعضای آن، رابطه بین اعضا و هیات‌مدیره و سرپرستان مشخص است. بر اساس قانون دبیران کل احزاب یا روسای انجمن‌های صنفی می‌توانند درخواست تجمع بدهند که دانسا توانایی تعهدی دوظرفه داشته باشند.البنا برای افراد این امکان وجود ندارد.

■ **آیا همان اندازه که مسوولان مردم را برای تجمع به مکان‌های خاصی سوق می‌دهند این اجبار برای حضور مسوولان در پاسخ به اعتراضات نیز وجود دارد؟**

یکی از ویژگی‌های تعیین محل، گفت‌وگوهای دوظرفه است. اگر مجوز در خواست شود، موضوع و عنوان مجوز مطرح شود طبیعی است که تلاش می‌شود متناسب با موضوع و عنوان طرح‌شده مسوولان مربوطه هم حضور داشته‌باشند و این می‌تواند یکی از دستاوردهای تعیین محل باشد. ما همیشه مجبوریم در برابر مردم پاسخگو باشیم و این جزو ذات مسوولیت است.

مجاوبه

است. مهم این است که به چه موضوعی باشد. در طول دولت یازدهم و مدتی که از دولت دوازدهم می‌گذرد هزاران تجمع و اعتراض داشتیم و نگاه ما این است که معترضان به ما پناه آورده‌اند. زمانی که من استاندار بودم جلوی فرمانداری تجمعاتی صورت می‌گرفت این تجمعات را علیه خود تلقی نمی‌کردم چرا که بسیاری مثال کارگری بعد ۱۰ ماه حقوق نگرفتن اعتراض داشت. این افراد را راهی نمازخانه می‌کردیم از آنها پذیرایی می‌کردیم و مسوول مربوطه مفاوضات است. آنچه در جریان اعتراضات دی ماه رخ داد آشوب خیابانی بود که طیفی از اعتراض مردم سواستفاده کرده و به اموال مردم و اموال عمومی آسیب زدند. ما هرگز اجازه آشوب نمی‌دهیم؛ ما هستیم که آشوبی‌رخ ندهد.

مجاوبه پشت‌مصاحبه؛ هرکسی از هر تریبونی که نصیص می‌شد، استفاده می‌کرد تا گلایه‌های خود در زمان انتخابات را بازگو کند. قربانزاده، مشاور عالی قالیباف معتقد بود که اگر ریسیسی کنار می‌کشید انتخابات به دور دوم می‌رفت. اکنون نزدیک به یک سال از انتخابات ریاست جمهوری می‌گذرد و اتحاد اصولگرایان بیش از پیش در خطر فروپاشی قرار دارد. در حالی که مؤتلفه منتظر دعوت‌نامه برای شرکت در جلسات جنما است، از قالیباف خبری در دست نیست، غیرمسجل نیز مشهود است. کافی است نگاهی به عکس‌های دسته‌جمعی جبهه مردمی نیروهای انقلاب قبل و بعد از انتخابات ۹۶ داشته باشیم تا عمق اختلاف در یکپارچه‌ترین تشکیلات جریان اصولگرایی نمایان شود.

جمناي اصولگرایان چه وضعیتی دارد؟

غیبت قالیباف، انتظار موتلفه، همراهی ریسی

محمدباقر قالیباف از رقابت‌های انتخاباتی روی خروجی خبرگزاری‌ها و کانال‌های خبری قرار گرفت؛ انصرافی که بعدها به گفته قالیباف با وجود میل باطنی او بود و باعث شد تا یکی از رکوردداران نامزدی انتخابات ریاست‌جمهوری بار دیگر از رسیدن به پایستور باز بماند. اما نکته جالب توجه عدم انصراف میرسلیم از اعضای حزب مؤتلفه اسلامی بود که با وجود تصمیم حزبی مبنی بر کنارگیری از انتخابات، حاضر به انجام این کار نشد و تا لحظه آخر در صحنه ماند. پس از شکست سنگین جریان اصولگرایی که با تمام قوا به میدان آمده بود از حسن روحانی بار دیگر آتش اختلاف در میان طیف‌های مختلف این جریان شعله کشید.

عزت الله ضرغامی خود را عضو جمنا نمی‌داند، جبهه پایداری به فکر تشکیل جلسات مستقل است، لطف‌الله فروزنده از عضویت در جمنا استعفا داده و ریسیی در جلساتی شرکت می‌کند که هر چند